

PINATELL

AGRUPACIO SARDANISTA D'ALPICAT

(Delegació de l'Obra del Ballet Popular)

Circular exclusivament per als Srs. socis - Gener-Febrer 1975

Dipòsit Legal: L - 178 - 1974

L'AGRUPACIO SARDANISTA, agraeix les felicitacions rebudes per la publicació del primer número de PINATELL, però a la vegada comunica que la dita Circular solament és per als socis de l'Agrupació Sardanista. Ara, però, a la vista de l'èxit obtingut amb la publicació de la nostra Circular, fem avinent als qui pugui interessar el rebre-la, que hem creat el títol de Soci Protector, per aquelles persones les quals, desitjant ajudar el foment de la cultura del nostre Poble, vulguin tenir PINATELL.

La finalitat de crear socis protectors, entre la gent més gran, no és d'altra que demanar-los idees i suggeriments, ja que a la fi, aquestes i les seves aportacions monetàries, repercutiran en profit dels seus propis fills, als qui no es dubti, ajudaran així a tirar endavant en la vida.

Heus ací el «benefici» que un soci protector pot obtenir: El manteniment del Club de Joves; cau dels qui volen viure en germanor.

Un soci protector, és ajuda i consell. Els més joves, són la seva continuïtat i l'esperança d'un poble millor.

Quina aportació deu pagar? Tenint en compte que els més joves paguen cinquanta pessetes mensuals, creiem que partint d'aquesta quantitat hom pot marcar-se la que més cregui convenient. Tingueu en compte, que a més ingressos, més podrem fer pel nostre poble.

Alpicat serà allò que nosaltres volguem que sigui. I els sardanistes volem que sigui un poble model. Ajudem-hi tots!

Una experiència...

En sortir la primera Circular de PINATELL, per als socis de l'Agrupació Sardanista, la qual ens ha agradat molt, l'amic Antoni, més conegut per Ton o Teyo, ens diu com voldria que tots els socis hi col·laborèssin, naturalment, com a membres de l'Agrupació, per allò que diu la tarja: «Fes-te soci del Club i ajudaràs a recibir les teves activitats preferides com poden ser sardanes, lectura, música, excursionisme, etc.» I treballar per al poble i amb el poble.

Amics, no noteu l'alt significat que això té per la nostra comunitat, sobre tot eucara amb el regust de festes tan boniques com les del Nadal? Penseu que això és el que hem fet durant l'any passat. Què bonic, oi? Quin goig no seria fer realitat aquesta frase tan bonica d'en Pep i l'Assun que diu: «Si Nadal és Pau i Alegria, per què no fer un Nadal de cada dia?» Veritat, amics, que mereix la pena intentar-ho?

Doncs bé amics, això és el que almenys s'intenta fer al nostre

Club a l'ampar de la nostra ben-volguda Agrupació Sardanista. Què bonic és veure la quitxalla unida com la nostra dansa, sense discriminacions; o bé, què bonic és veure als capdevaners de les organitzacions del poble i d'altres que no ho són, però que igualment neguitejen per les nostres inquietuds. I els consells que ens donen. De veritat amics, tot això és fabulós, sobre tot en aquests temps que vivim. Mireu, fa pocs dies que dos companys sardanistes ens varen donar unes xerrades d'això que està de moda. Volem dir la sexualitat. No volgueu pensar el profitós que ens ha estat. Està clar, també tenim que dir que alguns es pensaven que allí veuriem pel·lícules estrangeres... ja podeu pensar el que van dir i el seu desencant. Doncs bé; es varen trobar a contracop i no van tenir d'altre remei que marxar, doncs allò, a ells, els hi era avorrit.

Però el més bo va ésser quan en Josep i en Mateu ens preguntaren si enteníem el que ens explicaven. I també la més gran naturalitat amb que tots plegats contestàvem o bé preguntàvem quan no enteníem la funció de diferents parts de l'organisme que es tractava, sonant sempre una resposta no tècnica, sinó planera, com nosaltres ho fem per anar per casa com es sol a dir. És clar que ens digueren per endavant que el primer de tot tenia que ser la sinceritat i la claredat. I tots corresponguèrem per la

nostra part, amics, i tot plegat va ser molt bo i instructiu.

Mireu, nosaltres voldríem dir-vos que fa 7 i 6 anys respectivament que estem a l'Agrupació i ens sentim plenament identificats a l'ambient que hi ha i que ens permet conèixer-nos i tenir tantes satisfaccions i alegries. I també penes, perquè no dir-ho si hi són, està clar, però sempre amb l'alegria que tot ho supera. Pensem que hi ha diferències d'edat, que sempre es té una topada, però amb les opinions de tots, es procura de resoldre els problemes, els quals, gràcies a Déu, sempre s'han dut a un feliç final

Amics, el dia 25 de juny de 1968, a les deu de la nit, es va tenir el primer contacte amb els dirigents del Grup Sardanista del C. E. Huracans, de Lleida, per a fer un curset d'ensenyament de la sardana. I ja veieu on hem arribat els d'Alpicat. El bo és que l'amic Gili al llibre-arxiu diu que erem molts joves del poble a seguir el curset, i nosaltres diem: Quants són ara? Menys de la meitat, oi? Per què aquesta joventut no continua? Es que s'han fet vells? Se'n donen vergonya? Siuceraament, amics, no ho creiem; mireu, nosaltres hi són del començament. Són vells? NO! Sentim vergonya? NO! Tot al contrari; són més responsables dels nostres actes, per a continuar la tasca sardanista. Són més grans, això sí, però amb l'esperit jove; com tú, amic, que tens

datze o tretze anys. Així, que NO són vells!! En tot cas, mandrosos. O bé despreocupats.

Bé, per avui no us volem cansar més. Tornarem un altre mes. Però perquè no escriviu vosaltres? Us volem a tots, com Déu vol tot el món i a tots en Pau i Felicitat.

Ben cordialment i sempre amics vostres, una andalussa prou catalana i un català prou alpicatí.

Mari i Manuel

- A les terres lleidatanes, tenim a la vista dues celebracions importants: La primera, serà el dia 23 de febrer a Cervera, on l'O. B. P. i l'Agrupació Sardanista d'aquella ciutat, ens oferiran la XVI^a Jornada d'Estudis Sardanistes, enguany sobre el suggestiu tema següent: VINT-I-CINQUÈ ANIVERSARI DE L'OBRA DEL BALLET POPULAR, la qual amb motiu d'escaure's aquesta seva efemèride, vol fer una mena d'examen de consciència col·lectiu i parlar, tots plegats, de l'actuació de l'Institució en el decurs d'aquests cinc lustres, d'allò que ha fet i del que podria haver fet —si cal, també, del perquè no ho ha fet—; per això ens convoca a aquesta XVI^a Jornada d'Estudis Sardanistes.

La Jornada començarà a dos quarts d'onze del matí, a l'Hotel Celler, havent-hi un àpat de germanor, al preu de 225 ptes. per persona, les comandes del qual hauran de fer-se abans del divendres, dia 21 de febrer, a l'Obra del Ballet Popular, Carrer Montcada, 20, pral. Barcelona-3, o bé al telèfon 319 80 58.

Sardanistes, el dia 23 de febrer, tots a Cervera!

PARTIR DE ZERO

Des de les nostres petites muntanyes, es pot veure una meravellosa vista panoràmica de la ciutat de Lleida, la nostra ufana horta i el nostre bonic poble: ALPICAT. Sí, amb els seus carrers retorçuts posats damunt un monticle, fan d'Alpicat un lloc encisador. Una espessa boira ens priva, avui, de la vista. No obstant, d'un magnetofó surt la veu de la tenora i una sardana sembla que fa sortir el sol. I així penso que per la sardana i per Alpicat, bé val l'esforç que calgui fer per a enlairar allò que estimem. Però em diuen que tinc de partir de zero. No sé com fer-ho. Penso que no sóc un robot; res que estigui programat...

Alço la vista, i res, no s'hi veu. Hi ha boira. No obstant el meu pensament és clar. Mereix la pena fer allò que calgui per les nostres coses.

I penso perquè els sardanistes tenim de fer el 60 per cent de tot, al poble. Ja ho velem fer, sí, però els altres bé prou que s'hi poden afegir. Voltar-nos amb el seu escalf, tot adonant-se que el nostre treball és efectiu. Sobre tot amb la nostra joventut.

Amics sardanistes, vosaltres haveu fet que de la cendra en sorgís la flama. Us ho agraeixo molt. Treballant junts, mai no hem pensat en el lluïment personal. No obstant us tinc de dir que tindreu d'apretar l'accelerador a fons, tot tenint la seguretat que així ho fareu.

A treballar, amics, per aquest poble, que tant estimem. I no partirem de zero. Tenim l'Agrupació. Tenim la nostra fe inquebrantable.

Crec en la nostra joventut. I crec també en la comprensió dels més grana, per a que encarrilin els seus fills a la germanor que els hi oferim. I així, a l'ombra del nostre frondós pi, fer realitat allò que no ens farà partir de zero, sinó que la tasca duta a terme fins ara surarà per sobre de les maltempsades.

El demà, és una meta plena d'il·lusió. I com diuen que també d'il·lusió es viu...

No partim de zero. Hi ha una llavor sembrada amb esforç, si voleu, però una llavor que germinarà en nosaltres, en aquesta ocasió, com esperem que la que ara sembrem serveixi per als qui ens han de seguir.

Per tant, qui diu partir de zero. Endavant, amics, la sardana ens marca un camí i farem gran allò que ens proposem, sota el guiatge de la seva germanor.

TONET

Parlant amb en TONET

Es necessari que hom desenvolupi alguna activitat dintre el grup on estigui integrat? Possiblement no, encara que per a que el nucli tiri endavant, el millor és fer quelcom ajudant la col·lectivitat.

Fa uns dies que l'Agrupació Sardanista es mou més que de costum. Què passa?

- Amic Joan, no passa res de particular - em deia en Tonet -, solament que l'Agrupació Sardanista té d'evolucionar, igualment com evoluciona una persona qualsevol. No oblidis que potenciar l'Agrupació Sardanista, és potenciar la cultura i també l'esplai.

- Jo pregunto: Es que hi ha alguna excursió a la vista?

- Està clar, que sí. Doncs com saps, hi ha dintre l'Agrupació Sardanista qui té cura de preparar-ne. Hi hauran excursions ben diferents, tot tenint en compte que si les colles sardanistes tenen un desplaçament per actuar com a tals, o bé hi han concentracions diverses amb la sardana com a motiu principal, les aprofitarem i tots junts farem la sortida. No oblidis que aviat entrem a la temporada de concursos i aplecs.

- Amic Escuer, penses deixar l'Agrupació Sardanista? (Aquí en Tonet, en principi, em respon quelcom que m'entristeix). Diu que sí, que pensa deixar-la.

- Jo enfonso per a preguntar-li. Es que et vols casar? I mireu el que respon el bon amic.

- Doncs, sí, ja que mai no m'he casat.

- Però a més d'aquest motiu, n'hi ha algun altre?

- Penso que hi ha un xic de boira. No hi veig cla. L'amic Joan i jo, no en tenim prou amb els prismàtics, per a veure clara la cosa.

- Però això no serà immediat? El deixar-nos, volem dir.

- No, encara no. Però és que amic, hi han coses...

- Tu, Tonet, estimes molt la sardana, oi?

- Mira, a través d'ella hi conegut moltes coses. Moltes més de les que hi troben aquells que només la tenen com una cosa folklòrica. Hi fet molts amics, els quals han demostrat que ho són en diverses ocasions. També hi topat amb qui val més no recordar. Pensa, amic, que el qui estima la sardana, estima el nostre Poble. Quantes vegades no ens ha servit per a continuar, per a no defallir.

- Què diries tu als qui encara no la coneixen prou la sardana?

- Què els hi diria? Mira noi, de moment que vinguin a l'Agrupació. Després, no oblidis que el sentiment de germanor que s'hi respira, els farà estimar la nostra dansa i tot allò que el mot sardana comporta pel nostre Poble.

- Amic Tonet, no ens deixis!

JOAN

Llibres, Revistes i "tebeos"

Avui, després d'un magnífic passeig, ens hem reunit al Club amb l'amic Lambert, el qual ens ha donat detall de tot allò que li preguntarem. Després, cada un de nosaltres, per elecció entre tots, ens hem imposat una obligació concreta al Club. A mi, m'ha tocat la tasca d'ordenar els llibres, les revistes i els «tebeos»

Us diré, amics, que de veritat m'agrada aquest treball, però m'agradaria més si tothom fos més cuidadós, demanant l'exemplar que vol i tornant-lo en el millor estat possible o bé no deixant-lo abandonat fora del meu control. Es més que res als més grans als qui m'adreço, tot pensant que ells no saben que jo, per tenir cura de la feina a la qual al·ludeixo, tinc de respondre'n davant els meus companys.

Els diccionaris, ens ajuden molt. En ells trobem solució a molts dels nostres problemes. De revistes, n'hi ha varietat i d'entre elles, en Tonet ens en llegeix una la qual porta uns comentaris molt interessants, encara que nosaltres llegim els «tebeos» més que res, degut la nostra edat.

Molts dies, al Club, hi ha amics que hi venen a fer els deures de l'escola, els quals comentem plegats, corregint-nos-els el Lambert i en Tonet o d'altres amics. Alhora que ens expliquen coses molt boniques. En Cèsar, no ens en deixa passar ni un i a voltes ens fa copiar més del compte, per haver-ne fet —nosaltres— una fora de text. Però res hi fa; ens demostren que ho fan pel nostre bé, tot dient-nos que tenim d'estudiar molt, per a ser homes de profit en l'esdevenidor; creure als nostres pares, als mestres i als nostres majors. De debó, com la sardana, al Club és tot pura germanor.

En Jordi ens dona classes de gimnàstica i fem un xic de Cros i curses de velocitat. Crec que formem un bon equip.

Voldria que aquesta meva modesta redacció, us agradés. L'hi fet amb molta il·lusió tot dictant-la entretant al més «secretari».

Us torno a dir que m'agrada la feina la qual m'ha estat encarregada. Solament demano col·laboració per tal de fer-la més efectiva.

Compteu, doncs, amb en

GABRIEL MORELL

A l'Assemblea General Ordinària de Socis de l'Obra del Ballet Popular feta el dia 8 de desembre de 1974, el Consell Directiu de la dita Institució va quedar de la següent manera :

President	Joan Bertran i Gargallo
Vice-President	Antoni Serra i Pujol (elegit)
Secretari	Ricard Jové i Hortaneda (reelegit)
Sots-Secretari	Ramon Calafell i Valls
Tresorer	Angelina Ruíz i Sadó
Comptador	Leandre Ferrando i Canals (elegit)
Vocal primer	Jaume Jorba i Romeu
Vocal segon	Armand Muntané i Casanova (elegit)

Les Vocalies nomenades són :

Cap del Departament de Sardanes .	Pau Urrea i Brotat
Vocal designat representant del Departament d'Esbarts	Xavier Alcrudo i Escofet
Vocal de Promoció	Joan Comas i Vicens
Vocalies Coordinadores de Comarques	Joan Bta. Casas i Cubells (de Sant Cugat del Vallès) Joan Solà i Mussons (d'Igualada)
Arxiu Musical	Josep M. ^a Forès i Obiol
Arxiu Documental	Montserrat Carreas i Alegre

Desitgem molt d'encert als components del Consell Directiu de l'Obra del Ballet Popular, tot oferint-los l'esclat sardanista alpicatí per a treballar junts en profit de la Sardana i de la nostra Terra.

- El dia 9 de març, a Juneda, es farà la Cloenda del XVè Campionat Sardanista de les Terres Lleidatanes, amb la proclamació de les noves Pubilla i Pubilleta, honor que enguany s'escaurà en les gentils junedenques Teresa Rius i Gibert, la Pubilla i Rosa Sòria i Guiu, la Pubilleta.

Els actes que es preparen són extraordinaris, incluint Missa del Sardanisme; Inauguració del Carrer de la Sardana; Acte Públic amb la Proclamació de la Pubilla i Pubilleta, lliurament de Premis i records. Pregó de Pubillatge a càrrec del destacat sardanista de Manresa, Juli Sanclimens i Genescà; Dinar de Germanor i Ballada de sardanes, amb intervenció de la Cobla Tàrrega.

Tant el Grup Sardanista del C. E. Huracans com l'Agrupació Sardanista de Juneda, sabem treballen de ferm per a oferir-nos una jornada memorable.

Nosaltres, alhora que felicitem cordialment les noves Pubilla i Pubilleta, ho fem també als junedencs en general, tot proment-los la nostra presència a la seva vila. I al Grup Sardanista del C. E. Huracans, per la seva gran tasca de divulgació sardanista a les nostres comarques.

- El mes d'abril, com sabeu, inclourà la Proclamació de Torroella de Montgrí, com a Ciutat Pubilla de la Sardana.
- La Diada de l'amor, de la rosa i del llibre, serà amb nosaltres amb la Diada de Sant Jordi.
- La Diada Universal de la Sardana i la de la Mare de Déu de Montserrat coincidirán en un mateix dia.

Com us podreu adonar, el mes d'abril és el mes més català de l'any.

Imbarem-nos a celebrar-lo.

11588

43

11545

70
415
- 235

180

165
70

235

43

56-25
1